

Henstilling om Europa-Kommissionens afslag på aktindsigt i korrespondancen med Danmark i en statsstøttesag, der blev afsluttet i 2005 og vedrørte en beskæftigelsesordning (sag 358/2020/PB)

Henstilling

Sag 358/2020/PB - Indledt den 08/07/2020 - Henstilling om 10/11/2021 - Afgørelse af 08/06/2022 - Den vedrørte institution Europa-Kommissionen (Henstilling godkendt af institutionen) |

Europa-Kommissionen afslog at give aktindsigt i sin korrespondance med de danske myndigheder i en statsstøttesag, der blev afsluttet for halvandet årti siden. Korrespondancen drejede sig om lovligheden af lovgivning om indførelse af en ordning, der skulle hjælpe ledige med at finde et job. En dansk fagforening anmodede om aktindsigt i korrespondancen.

Kommissionen afslog at give aktindsigt i dokumenterne under henvisning til en "generel formodning for fortrolighed". På trods af to løsningsforslag fra Ombudsmanden nægtede den at undersøge korrespondancen for at afgøre, om der kunne gives aktindsigt i den. Kommissionen mente, at det generelt ville skade tilliden mellem Kommissionen og medlemsstaterne, hvis der blev givet aktindsigt i nogen dele af indholdet af statsstøttesager, selv 15 år efter at undersøgelsen af statsstøtten var afsluttet.

Ombudsmanden bemærker, at det er muligt at anvende "formodningen om fortrolighed", men at der ikke er pligt til det. Formodningen kan afkræftes og skal anvendes strengt, idet der er tale om en undtagelse fra det grundlæggende princip om aktindsigt.

Ombudsmanden har identificeret en række elementer, der viser, at Kommissionen kunne have behandlet begæringen på en mere borgervenlig og serviceminded måde ved at undersøge det begrænsede antal dokumenter, der var tale om, med henblik på at afgøre, om der kunne gives aktindsigt i dem. Blandt disse elementer er den tid, der er gået, det forhold, at dokumenterne ikke indeholder kommercielle oplysninger eller andre tredjepartsoplysninger eller på anden måde følsomme oplysninger, det begrænsede antal dokumenter, det forhold, at de danske myndigheder selv for nylig havde givet aktindsigt i nogle af dokumenterne, og endelig offentlighedens interesse i at få afdækket et eventuelt udbredt misbrug af billig statsstøttet arbejdskraft.

Ombudsmanden henstiller derfor til Kommissionen, at den undersøger de pågældende dokumenter.

udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 1, i Den Europæiske Ombudsmands statut [1]

Baggrund for klagen

1. For næsten tyve år siden havde Danmark planer om at indføre en "tilbage til arbejdsmarkedet"-ordning, der skulle hjælpe ledige med at finde et job. Den omfattede subsidierede praktikophold, hvilket betød, at nogle virksomheder ville drage fordel af subsidieret arbejdskraft. De danske myndigheder kontaktede Europa-Kommissionen for at sikre, at ordningen var i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler.

2. Danmarks korrespondance med Kommissionen om dette spørgsmål fandt sted i 2003-2004 [2] .

3. I 2019 anmodede klageren, en fagforening, om aktindsigt i den pågældende korrespondance i henhold til EU-reglerne om aktindsigt [3] .

4. Kommissionen (Generaldirektoratet for Konkurrence) afslog at give aktindsigt i korrespondancen under henvisning til interessen i at beskytte formålet med undersøgelser [4] . Den oplyste klageren om, at det i fast retspraksis anerkendes, at der gælder en formodning om fortrolighed, hvorefter *"udbredelsen af dokumenter i sagsakter i princippet er til skade for beskyttelsen af formålet med undersøgelser"* [5] . Hvad angår den omstændighed, at statsstøtteproceduren blev afsluttet mange år tidligere, citerede Kommissionen domme om, at formodningen om fortrolighed kan påberåbes efter procedurens afslutning. Dommene henviste i vid udstrækning til interessen i at beskytte kommercielle oplysninger og interessen i at sikre, at virksomhederne samarbejder i forbindelse med kartelundersøgelser.

5. Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der var en offentlig interesse, der vejede tungere end hensynet til fortrolighed i dette tilfælde [6] , anførte Kommissionen, at klageren ikke havde fremført argumenter, der påviste en sådan interesse.

6. Klageren anmodede Kommissionen om at tage sit afslag på aktindsigt i dokumenterne op til fornyet overvejelse (ved en såkaldt "genfremsat begæring").

7. Hvad angår Kommissionens henvisning til betænkeligheder vedrørende kommercielt følsomme oplysninger og den nævnte retspraksis bemærkede klageren, at de dokumenter, som klageren havde anmodet om, efter al sandsynlighed ikke indeholdt kommercielle oplysninger eller involverede virksomheder, men kun vedrørte den danske lovgivnings overensstemmelse med EU-retten.

8. Klageren oplyste endvidere Kommissionen om historier i medierne om et muligt misbrug af "tilbage til arbejdsmarkedet"-ordningen", som havde krævet opmærksomhed og en reaktion fra den danske regerings side. Klageren gjorde gældende, at dette viste, at der var en "offentlig

interesse", der vejede tungere end hensynet til fortrolighed, som Kommissionen påberåbte sig.

9. Kommissionen afviste klagerens anmodning om fornyet undersøgelse. Den fastslog navnlig, at den gensidige tillid, der skal gælde for forbindelserne mellem en medlemsstat og Kommissionen i statsstøttesager, ville blive undergravet, hvis den gav aktindsigt i udvekslinger med en medlemsstat. Den anførte:

"Europa-Kommissionen har indtil videre haft held til at fremme en reel dialog med medlemsstaternes myndigheder [i statsstøttesager]. En sådan dialog kræver en atmosfære af gensidig tillid og fri udveksling af synspunkter og oplysninger som led i undersøgelserne. Muligheden for at have en sådan udveksling af synspunkter uden eksternt pres er et centralt element i gennemførelsen af sådanne undersøgelser.

En offentliggørelse af de pågældende dokumenter vil således være til alvorlig skade for en effektiv statsstøttekontrol i henhold til [...] artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Kommissionens evne til at opretholde den gensidige tillid. I strid med de særlige regler om den fortrolige karakter af oplysninger, der udveksles i forbindelse med statsstøtteundersøgelser, vil det uden tvivl være til skade for den gensidige tillid mellem Kommissionen og medlemsstaterne, såfremt de ønskede dokumenter alligevel offentliggøres. En sådan offentliggørelse vil således påvirke fremtidige drøftelser mellem Kommissionens tjenestegrene og de nationale myndigheder, fordi kvaliteten af sådanne drøftelser i høj grad afhænger af en fuldstændig, ærlig og detaljeret udveksling af oplysninger. Dette er kun muligt med sikkerhed for, at disse udvekslinger er fortrolige.

Domstolen anerkendte i Agrofert-dommen [7] og bekræftede i AlzChem-dommen [8], navnlig for så vidt angår undersøgelser af statsstøtte, at udbredelse af oplysninger, der er indsamlet inden for rammerne af en statsstøtteprocedure i henhold til artikel 108 i TEUF, risikerer at bringe medlemsstatens vilje til at samarbejde med Europa-Kommissionen i forbindelse med undersøgelser af statsstøtte i fare, selv efter den endelige afslutning af sagen, og dermed bringe enhver fremtidig beslutningsproces i institutionen og formålet med undersøgelserne i alvorlig fare."

10. Med hensyn til klagerens argument om, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse, der krævede, at der blev givet aktindsigt, anførte Kommissionen, at der ikke var nogen offentlig interesse: " ... du repræsenterer [en dansk fagforening] (...) hvorfor interessen i denne sag må betegnes som privat og ikke offentlig. " Kommissionen anførte også, at "Da sagen ikke rejser generelle spørgsmål om statsstøtte, er almindelige betragtninger om mediernes interesse i et angiveligt misbrug af ordningen i forbindelse med lavtlønnede job ikke tilstrækkeligt specifikke og presserende til, at der bør ses bort fra fortroligheden og gives adgang til dokumenterne."

11. Klageren henvendte sig derefter til Den Europæiske Ombudsmand.

Undersøgelsen

12. Ombudsmandens undersøgelseshold inspicerede de dokumenter, som klageren havde anmodet om, og mødtes efterfølgende med Kommissionens medarbejdere.

13. Ombudsmanden foreslog to gange Kommissionen, at den undersøgte de ønskede dokumenter for at afgøre, om der skulle gives aktindsigt i dem eller ej [9]. Dokumenterne indgår i en statsstøttesag, der blev afsluttet for meget lang tid siden (for halvandet årti siden), dokumenternes indhold giver ikke anledning til problemer med hensyn til kommercielle oplysninger eller andre tredjepartsoplysninger, antallet af dokumenter var begrænset og derfor overskueligt at vurdere, og oplysningerne i dokumenterne var ikke følsomme. I sit andet forslag henledte Ombudsmanden Kommissionens opmærksomhed på det forhold, at de danske myndigheder – som oplyst af klageren under denne undersøgelse – rent faktisk havde givet aktindsigt i flere centrale dokumenter, som Kommissionen havde afslået at give aktindsigt i ud fra hensynet til at bevare medlemsstaternes tillid.

14. Kommissionen afviste Ombudsmandens forslag.

15. Klageren fastholdt sin klage.

Ombudsmandens vurdering efter forslagene til en løsning

16. Spørgsmålet i denne sag er, om Kommissionen har behandlet klagerens begæring i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik.

17. Kommissionen baserede sit afslag på klagerens begæring på den generelle formodning om fortrolighed hvad angår statsstøttesager. Dette betyder, at der blev givet afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter, uden at Kommissionen havde undersøgt dem [10].

18. Der skal mindes om, at påberåbelse af en generel formodning er en *mulighed*, men at der ikke er pligt til det [11]. Det fremgår endvidere klart af retspraksis, at formodningen er en *afkræftelig* formodning [12]. Det følger altså af retspraksis, at en generel formodning om fortrolighed skal anvendes *strengt*, idet der er tale om en undtagelse fra det grundlæggende princip om aktindsigt [13].

19. Det følger heraf, at Kommissionen ikke kan anvende den generelle formodning mekanisk. Den kan ikke gøre fortroligheden af afsluttede statsstøttesager til en absolut regel. Dette ville være i strid med den ovennævnte retspraksis, som kræver, at den skal udøve et skøn under hensyntagen til den konkrete sag.

20. I den foreliggende sag stod det umiddelbart klart for Kommissionen, at det ville være højst usandsynligt, at der var konkrete kommercielt følsomme oplysninger angående nogen virksomheder i dokumenterne. Dokumenterne indgik i en sag, der ikke vedrørte støtte til bestemte virksomheder, men en statsstøtte *ordning*, der vedrører en ubestemt mængde af virksomheder, som er fastlagt abstrakt og generelt [14]. Kommissionen burde have taget

hensyn hertil ved behandlingen af klagerens begæring.

21. Kommissionen har som begrundelse for sit afslag på aktindsigt også henvist til den gensidige tillid, der skal gælde for forbindelserne mellem en medlemsstat og Kommissionen i statsstøttesager. Ombudsmanden sætter på ingen måde spørgsmålstegn ved behovet for den pågældende gensidige tillid, som kan kræve fortrolighed.

22. Den tid, der er gået, siden begivenhederne fandt sted, er imidlertid generelt en meget relevant faktor, når det skal afgøres, om det er nødvendigt at holde dokumenter fortrolige [15] . Med hensyn til traktatbrudssager har Domstolen f.eks. også fundet det relevant at skelne mellem, om sagen er i gang eller er afsluttet, og der er ingen generel formodning om fortrolighed for så vidt angår endeligt afsluttede traktatbrudssager [16] . Kommissionen har ikke henvist til nogen retspraksis, der fastslår, at den generelle formodning om fortrolighed gælder for endeligt afsluttede statsstøttesager, dvs. sager, hvor der ikke er nogen igangværende opfølgning eller verserende retssager.

23. I denne sag vidste Kommissionen, da begæringen blev fremsat, at sagen havde været afsluttet i ca. halvandet årti. Den rådførte sig ikke med den berørte medlemsstat med henblik på at få et vide, om denne medlemsstat ville anse den gensidige tillid for at blive skuffet, hvis der blev givet aktindsigt i dokumenterne. Det efterfølgende forhold, at den berørte medlemsstat, Danmark, gav klageren aktindsigt i nogle af dokumenterne, viser, at Kommissionen *rent faktisk* ville have gjort klogt i at rådføre sig med de danske myndigheder i stedet for at afvise klagerens begæring uden videre.

24. Ombudsmanden finder det også relevant at bemærke, at klagerens begæring ikke var omfattende. De omhandlede dokumenter udgør under 200 sider. Kommissionen har ikke gjort gældende, at det ville indebære et uforholdsmæssigt stort arbejde at undersøge dokumenterne for at afgøre, om der skulle gives aktindsigt i dem eller ej.

25. Klageren havde også gjort gældende, at der er en mere tungtvejende offentlig interesse, der kræver, at der i det mindste bliver givet aktindsigt i nogle af de pågældende dokumenter. Klageren henviste til, at dokumenterne vedrører en national ordning for at få ledige tilbage i beskæftigelse, som blev mistænkt for at have nogle alvorlige systemiske mangler. De pågældende mangler omfatter et eventuelt udbredt misbrug af billig statsstøttet arbejdskraft, et problem, der er blevet rejst i de danske medier [17] , og som krævede opmærksomhed fra den danske regerings side.

26. Som svar på dette punkt anførte Kommissionen for det første, at klageren repræsenterede private interesser (" ... du repræsenterer [en dansk fagforening] (...) hvorfor interessen i denne sag må betegnes som privat og ikke offentlig. ").

27. Det følger imidlertid ikke af eksistensen af en privat interesse (individuel eller organisatorisk), at sagen ikke samtidig kan udgøre en offentlig interesse. En privat interesse i en sag udligner eller umuliggør ikke eksistensen af en offentlig interesse. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse, skal afgøres objektivt på

grundlag af de faktiske omstændigheder.

28. Kommissionen anførte for det andet, at *"Da sagen ikke rejser generelle spørgsmål om statsstøtte, er almindelige betragtninger om mediernes interesse i et angiveligt misbrug af ordningen i forbindelse med lavtlønnede job ikke tilstrækkeligt specifikke og presserende til, at der bør ses bort fra fortroligheden og gives adgang til dokumenterne."*

29. Kommissionen synes at ville kræve, at der rejses et generelt spørgsmål om statsstøtte, for at mene, at der er tale om en mere tungtvejende offentlig interesse. Det er svært at se, hvorfor begrebet "mere tungtvejende offentlig interesse" skulle forstås så snævert, og hvorfor en undersøgelse af et eventuelt "udbredt misbrug af billig statsstøttet arbejdskraft" ikke ville opfylde betingelserne. Det er også vanskeligt at følge, hvad Kommissionen mener med, at "almindelige betragtninger om mediernes interesse" ikke er "tilstrækkeligt specifikke og presserende" — sagen blev diskuteret i de største danske aviser.

30. Ombudsmanden mener på den baggrund, at Kommissionen ikke behandlede klagerens begæring i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik. Den kunne have behandlet begæringen på en imødekommende, borgervenlig og serviceminded måde og undersøgt, om dokumenterne kunne udleveres. Kommissionen har ikke gjort gældende, at der foreligger en retlig hindring for, at den kan behandle begæringen på en sådan måde.

Henstilling

På baggrund af sin undersøgelse af denne klage afgiver Ombudsmanden nedenstående henstilling til Kommissionen:

Kommissionen bør undersøge de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, for at afgøre, om der kan gives aktindsigt i dokumenterne.

Kommissionen og klageren vil blive underrettet om denne henstilling. Kommissionen afgiver i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Ombudsmandens statut en detaljeret udtalelse senest den 28. februar 2022.

Emily O'Reilly

Europæisk Ombudsmand

Strasbourg, 10/11/2021

[1] Findes på:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2021.253.01.0001.01.DAN&toc=OJ%3AL%3
[Link]

.

[2] Statsstøttesag, COMP/N 172/03.

[3] Forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex:32001R1049> [Link]

[4] Artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001: *"Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:*

(...)

- formålet med inspektioner, undersøgelser og revision"

[5] Domstolens dom af 29. juni 2010, Europa-Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, præmis 50 ff.,

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0139> [Link]

[6] I henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 gælder de undtagelser, som Kommissionen påberåber sig i dette tilfælde,

"medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet" .

[7] Domstolens dom af 28. juni 2012, Europa-Kommissionen mod Ungarn, C-477/10 P,

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62010CJ0477> [Link], præmis 66:

"Henset til karakteren af de interesser, der er beskyttet inden for rammerne af en fusionskontrol, må det lægges til grund, at konklusionen i denne doms præmis 64 gælder, uanset om begæringen om aktindsigt vedrører en kontrolprocedure, der allerede er afsluttet, eller en procedure, der stadig pågår. Offentliggørelsen af følsomme oplysninger vedrørende de involverede virksomheders økonomiske aktiviteter kan nemlig være til skade for deres forretningsmæssige interesser, uanset om der foreligger en igangværende kontrolprocedure. Udsigten til en sådan offentliggørelse efter afslutningen af kontrolproceduren ville desuden risikere at mindske virksomhedernes samarbejdsvillighed, når en sådan procedure er i gang."

[8] Rettens dom af 7. september 2017, AlzChem AG mod Europa-Kommissionen, T-451/15,

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=194201&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&d>
[Link], præmis 53-57 [ad hoc-oversættelse, da dommen ikke foreligger på dansk]:

"53 Der skal i denne henseende mindes om, at hvis der i en fusionskontrolprocedure er udsigt til,

at følsomme oplysninger vedrørende de involverede virksomheders økonomiske aktiviteter offentliggøres efter afslutningen af den pågældende procedure, kan dette skade virksomhedernes samarbejdsvillighed, når en sådan procedure er i gang (jf. i denne retning dom af 28. juni 2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 66). Det følger heraf, at samarbejdet med de berørte parter under en undersøgelsesprocedure skal opretholdes.

54 Hvad angår procedurerne for statsstøttekontrol skal det bemærkes, at de dokumenter, der vedrører de pågældende procedurer, falder inden for rammerne af nogle administrative opgaver, som EU-institutionerne specifikt har fået tildelt ved artikel 108 i TEUF.

55 Den medlemsstat, som er ansvarlig for at have ydet statsstøtten, har desuden en særlig rolle, idet den i forbindelse med proceduren for statsstøttekontrol har adgang til aktindsigt i dokumenterne i Kommissionens sagsakter, i modsætning til andre interesserede parter (jf. i denne retning dom af 29. juni 2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 61).

56 Det er endvidere af afgørende betydning, at der er et loyalt samarbejde og gensidig tillid mellem Kommissionen og den medlemsstat, som er ansvarlig for at have ydet statsstøtten, i forbindelse med undersøgelser af statsstøttes forenelighed med det indre marked, således at de forskellige parter frit kan give udtryk for deres synspunkter.

57 Det følger af ovenstående, at det af de samme grunde som dem, der er fremført i relation til fusionskontrolprocedurer, jf. ovenfor i præmis 55, og under hensyntagen til den berørte medlemsstats særlige situation i forbindelse med en procedure for statsstøttekontrol, må anerkendes, at en udbredelse af dokumenter vedrørende de pågældende undersøgelser som hovedregel vil bringe dialogen og dermed samarbejdet mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat i fare."

[9] Det første forslag: <https://www.ombudsman.europa.eu/da/solution/da/148979> [Link] Det andet forslag: <https://www.ombudsman.europa.eu/da/solution/da/148980> [Link]

[10] Det skal bemærkes, at Kommissionen ikke opstillede en liste over dokumenterne, og at Ombudsmanden ikke fandt det nødvendigt at anmode den om at gøre det (jf. Rettens dom af 28. maj 2020 i sag T-701/18, Campbell mod Europa-Kommissionen, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=CELEX:62018TJ0701> [Link]). Genstanden for klagerens begæring om aktindsigt var en klart identificeret del af den her omhandlede sag (nemlig korrespondancen mellem Kommissionen og de danske myndigheder).

[11] Domstolens dom af 22. januar 2020, Therapeutics International mod EMA, C-175/18 P, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=CELEX:62018CJ0175> [Link], præmis 61: "Det følger heraf, at anvendelsen af en generel formodning for fortrolighed kun er en mulighed, der står til rådighed for den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, »kontor eller »agentur, som altid bevarer muligheden for at foretage en konkret og individuel undersøgelse af de omhandlede dokumenter med henblik på at afgøre, om disse helt eller delvist er beskyttet i

henhold til en eller flere af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001."

[12] Domstolens dom af 13. marts 2019, AlzChem AG mod Kommissionen, C-666/17 P, præmis 38-39, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62017CJ0666> [Link]

[13] Rettens dom af 29. september 2021, AlzChem AG mod Europa-Kommissionen, T-569/19, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62019TJ0569> [Link], præmis 42: *"Ligesom det ifølge retspraksis kræves, at de undtagelser fra udbredelse, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, skal fortolkes og anvendes strengt, idet de fraviger princippet om, at offentligheden skal have størst mulig adgang til de dokumenter, som en EU-institution eller et EU-organ, »kontor eller »agentur ligger inde med (dom af 21.7.2011, Sverige mod MyTravel og Kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, præmis 75, og af 3.7.2014, Rådet mod in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, præmis 48), skal anerkendelsen og anvendelsen af en generel formodning om fortrolighed opfattes i snæver betydning (jf. i denne retning dom af 16.7.2015, ClientEarth mod Kommissionen, C-612/13 P, EU:C:2015:486, præmis 81)."*

[14] Jf. også definitionen af en statsstøtteordning i procedureforordningen om statsstøtte, forordning (EU) 2015/1589, artikel 1: *"støtteordning' enhver retsakt, på grundlag af hvilken der uden yderligere gennemførelsesforanstaltninger kan ydes individuel støtte til virksomheder, som inden for denne retsakt defineres generelt og abstrakt, og enhver retsakt på grundlag af hvilken støtte, der ikke er knyttet til et specifikt projekt, kan ydes til en eller flere virksomheder, uden at tidsrummet eller beløbet er nærmere fastsat"*

[15] Dette afspejles f.eks. i artikel 4, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1049/2001, hvorefter undtagelserne fra aktindsigt i dokumenter *kan* finde anvendelse i højst 30 år.

[16] Jf. Domstolens dom af 21. september 2010 i sag C-514/07, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, præmis 121-122, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0514>, og Rettens dom af 14. februar 2012 i sag T-59/09, Tyskland mod Kommissionen, præmis 78-79 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:62009TJ0059>): *" (...) til forskel fra en igangværende traktatbrudsprocedure [eksisterer der] ikke (...) en generel formodning om, at udleveringen af skrivelser mellem Kommissionen og en medlemsstat i en afsluttet traktatbrudsprocedure vil være til skade for formålet med undersøgelserne omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 "* (præmis 78).

[17] F.eks. Ekstra Bladet, mandag den 16. december 2019.